

Lilas valg

Lila ønsket å velge det rette.

Av Carolina Marín
(Basert på en sann historie)

“Mitt legeme er templet min Fader ga til meg” (Barnas sangbok, 73).

“Det er tid for Skriftene!” sa Lila. Lila elsket å lese for lillesøsteren Ánika og lillebroren Svetan. Snart skulle Lila bli døpt! For å være klar ønsket hun å lese i Skriftene hver dag.

Lila åpnet historieboken om Skriftene på første side. Ánika og Svetan satte seg tett sammen så de kunne se bildene.

“Hør godt etter, for jeg kommer til å stille spørsmål etterpå,” sa Lila. Så begynte hun å lese første kapittel.

“Før vi ble født, bodde vi i himmelen,” leste Lila. “Vi hadde ingen kropp ennå. Vi var ånder.”

Lila, Ánika og Svetan så på bildene av mennesker som var kledd i hvitt.

“Klar for ditt første spørsmål?” Lila snudde seg mot Ánika. “Hvor kom du fra før du ble født?”

Ánika klappet i hendene. “Himmelen!”

“Akkurat,” sa Lila. “Og hvor kom Svetan fra?”

“Han kom også fra himmelen,” sa Ánika. Svetan fniste og stakk neven i munnen. Lila og Ánika lo. Svetan var Argentinas søtteste ettåring!

“Hele familien vår kom fra himmelen,” sa Lila. “Det gjorde Jesus også. Han kom for å hjelpe oss så vi kan bo hos vår himmelske Fader igjen.” Lila pekte på bildet av Jesus på siden.

Etter at hun var ferdig med å lese, fortsatte Lila å tenke på hvordan det må ha vært å bo sammen med Jesus i himmelen. Hun ønsket å bli som ham. Hun ønsket alltid å velge det rette!

På skolen dagen etter rumlet Lilas mage mens hun sto i frokostkø. Hun kunne nesten smake empanadaene da señora Ruiz la dem på tallerkenen hennes. De luktet så godt!

Så skjenket señora Ruiz Lila en kopp melk. *Oi sann*, tenkte Lila. Melken så mørkere ut enn vanlig. Noen ganger hadde skolen kaffe eller te i drikkene.

“Er det kaffe eller te i melken i dag?” spurte Lila.

Señora Ruiz vinket med hånden. “Litt kaffe,” sa hun. “Du vil ikke merke det engang.”

Lila tenkte seg om et øyeblikk. Hun husket at hun ønsket å ligne Jesus og velge det rette. Hun visste at det å drikke kaffe var noe profetene sa man ikke skulle gjøre.

“Nei takk. Jeg vil ikke ha melk i dag,” sa Lila. Hun ga señora Ruiz et smil. Så satte hun seg ned for å spise.

Den kvelden hjalp Lila Papi å vaske opp på kjøkkenet. Hun tenkte fremdeles på historien fra Skriftene. Hun tenkte på melken også.

“Papi?”

“Ja?” sa Papi.

“Hvorfor ønsket vår himmelske Fader at vi skulle ha en kropp?”

Papi tenkte mens han skyllet en ny tallerken. “Han ga oss en kropp så vi kunne bli som ham,” sa han. “Kroppen er en bolig for ånden din. Det er det vi mener når vi sier at kroppen vår er et tempel.”

Lila nikket. Hun sang noen ganger en sang om det i Primær! “Så det er derfor vår himmelske Fader ønsker at vi skal ta vare på kroppen?”

“Akkurat,” sa Papi.

“På skolen i dag hadde de kaffe i melken,” sa Lila. “Men jeg drakk den ikke. Jeg prøver å ta vare på tempelet mitt.”

“Jeg er stolt av deg,” sa Papi. Han tørket hendene på et håndkle og ga Lila en klem.

Lila klemte Papi godt. Hun var glad for å ta vare på kroppen vår himmelske Fader hadde gitt henne. ●

Artikkelforfatteren bor i Corrientes i Argentina.

Familien i denne historien bor i Argentina. Les neste artikkel for å lære mer om landet deres.